

TALOUSARVIOALOITE 625/2004 vp

Määrärahan osoittaminen käsi- ja taideteollisuusjärjestöjen toimintaan

Eduskunnalle

Käsi- ja taideteollisuusjärjestöille myönnetty valtionapu laski 1990-luvun alussa noin kolmanneksella ja on sen jälkeen käytännössä pysynyt euromääräisesti samalla tasolla vuodesta 1995 alkaen. Tällä hetkellä valtionapu kattaa järjestöjen toiminnan kustannuksista enää vajaan kolmanneksen. Järjestöt ovat huolissaan toimintamahdollisuuksistaan: työvaltaisella neuvontalalla kustannukset muodostuvat pääosin palkkakuluista.

Viime aikoina on ymmärretty entistä paremmin sekä käsityön merkitys ammattina että sen kulttuuriset ja sosiaaliset vaikutukset. Käsityö on merkittävä osa alueiden kehittämistoimintaa.

Tutkimusten mukaan Suomessa on noin 30 000 käsityörittäjää. Käsityöyritysten yhteiskunnallinen merkitys on melkoinen. Käsityöllä on lisäksi monia muitakin merkityksiä: tuotanto perustuu ihmistyöhön ja on ympäristömyönteistä. Käsityöyritysten tuotteet ovat osa suomalaista kulttuuria, ja ne rikastuttavat sitä. Käsityöyritys on usein sijaintipaikkakunnalleen tärkeä vierailukohde ja paikkakunnan imagon vahvistaja. Käsityötaito on Suomessa korkealla tasolla ja mahdollistaa siksi laajan yritystoiminnan. Tähän on vaikuttanut sekä alan koulutus että käsi- ja taideteollisuusjärjestöjen neuvonta- ja kehitystyö.

Käsi- ja taideteollisuusjärjestöt tukevat toiminnallaan ja neuvontatyöllään kansalaisten

edellytyksiä selviytyä muuttuvassa työelämässä. Yhdistykset tukevat toiminnallaan merkittävästi pienyrittäjyyttä. Käsityörittäjyyden kehittämisen tukee erityisesti naisten työllisyyttä. Maa-seudulla käsityörittäjyys tarjoaa monelle uuden toimeentulomuodon. Pienyritykset tarvitsevat neuvontapalveluita, mutta ilman yhteiskunnan tukea ne eivät pysty ostamaan niitä. Neuvontajärjestöt eivät pysty kattamaan palveluidensa kustannuksia pelkästään asiakasrahoituksella. Merkittäväksi toimintatehtäväksi järjestöille on tullut myös taiteen perusopetus. Lasten ja nuorten käsityötaitojen vaaliminen on entistä keskeisempää aikana, jolloin on huoli kädentaitojen säilymisestä. Lasten ja nuorten tuleminen järjestöjen toimintakenttään on uudistanut suuresti käsi- ja taideteollisuusjärjestöjen toimintaa.

Neuvontajärjestöjen valtionavun määrää pitää tarkistaa ja korottaa kustannusten nousua vastaavasti. Rahoitusta ei saa enää jättää vaille indeksikorotuksia, kuten viimeisen vuosikymmenen aikana on tehty. Valtionapu tulee saattaa vastaamaan vuoden 1991 tasoa.

Edellä olevan perusteella ehdotan,

että eduskunta ottaa valtion vuoden 2005 talousarvioon momentille 29.69.53 lisäyksenä 45 000 euroa käsi- ja taideteollisuusjärjestöjen toimintaan.

TAA 625/2004 vp — Kirsi Ojansuu /vihr

Helsingissä 24 päivänä syyskuuta 2004

Kirsi Ojansuu /vihr